

30-05-2015

Ψυχοσάββατον.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου
τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Ἦχος πλὴ Γα

Ἰ^Γ ^Μ ^Γ
Ἀλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α (Δίς)

Στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου Κύριε.

Ἰ^Γ ^Μ ^Γ
Ἀλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἦχον λδ̣ — Γα̣

ḫ̣ Γ
 ς̣ 0 βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

τα οϊ κο νο μων Δ̣ ς̣ και το συμ φε ρον πα σιν απο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε Δ̣ ς̣ α να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου ς̣ εν

σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το Δ̣ ς̣ τω

ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ς̣

ḫ̣ Γ
 ς̣ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ḫ̣ Γ
 ς̣

ς̣ Γ
 ς̣ Εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν

το Δ̣ ς̣ τω ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η

η μων
 και νυν και αι και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 ε και τειχος και λι με να ε χο μεν
 και πρεσβυν ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες
 Θε ον Θε ο το κε ανυμ φευ τε των πι
 στων η σω τη ρι α α α α

Εἰς τὴν α' Σπυχολογίαν Καθίσματα Μαρτυρικὰ

$$\tilde{\chi}_{05} \xrightarrow{\lambda \pi} \Delta_i$$

(Ἀγγελικαὶ δυνάμεις)

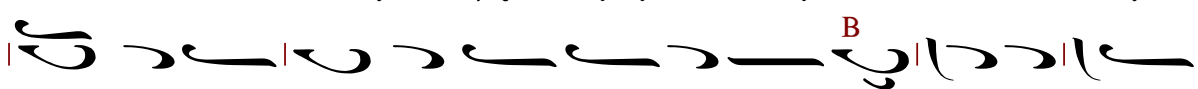
^Δ
 Ἀ ἁ λη τι και εν στα α α σεις ε πι ι
 τω σκαμ μα τι ^Γ τυ ραν νι και αι κι σεις ε πι
 τους Μαρ τυ ρας και ι σταν το χο ροι των
 Α σω μα των βρα βει α κα τε χον τες της νι
 κης ^Δ ε ξε στη σαν τυ ραν νους και βα σι λεις
 οι σο φοι κα θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο γι
 α Χρι στου ^Δ ο ε νι σχυ υ σας αυ τους Κυ
 ρι ^Β ε δο ξα α σοι οι

Στίχ. Θ αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ
κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

^Δ
^Δ ἄβλη τι κον α γωνα υ πο μειναν
 τες οι Α γι οι ^Δ και βρα βει α της νικης πα
 ρα σου ου ου κο μι σα με νοι ⁶ ^Δ κα τηρ γη
 σαν τας ε πι νοι ας των πα ^B ρα νο μων ^Δ ε
 δε ζαν το στε φανους της α φθαρσι ας ⁶ ^Δ δι
 αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η η μω

⁶ ^Δ
 ων ^Δ **Στίχ.** Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
 ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα
 αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

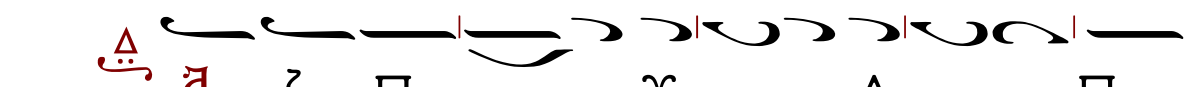
^Δ **Τ**ων Α γι ων σου η μνη μη Κυ ρι ε
 α νε δει χθη ως Πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ
^Δ ^B
 εν αυ τη γαρ α γαλλε ται πα σα η κτι

 σις και πα ρασχουη μιν τη αυ των πα ρα

 κλη σει Ει ρη νην και το με γα ε λε ε ο

 ος

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι

 Εν ταις σκη ναις των εκ λε κτων και εν χω

 ρα των ζων των ους προ σε λα βου Ι η σου

 ευ σε βως κοιμη θε ε εν τας κα τα τα ζον

 ως ευ δι αλ λα κτος Θε ος και εμ πλη σον

 του α νε σπε ρου σου φω τος και της ε που

Θεοτοκίον

6. ^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων Α μην

^M
^Δ 0 την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου

Μη τε ρα ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α

6.
 βου λη λαμ ψας εν τω Σταν ρω α να ζη τη

 σαι θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Αγ γε λοις

συγ χα αρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α

πο λο με νη δρα χ μη ο παν τα σο φως οι κο

νο μη σας δο ο ο ζα σοι

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος λ' ᾠ — Kε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

Των α γιων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην

της ζω ης και αι θυ ραν πα ρα δει σου ευ ρω κα

γω την ο δον δι α της με τα νοι οι ας το

α πο λω λος προ βα τον ε γω ει μι α

να κα λεσαι αι με Σω τηρ και σω ω σον με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

Οι τον α μνον του Θε ου κη ρυ ζαν τες

και σφαγι ασθεντες ωσ περ αρνες ^{χ_q} και προς ζω
ην την α γη ρω α γι οι και α ι διον με
τα τε θεντες ^{χ_q} του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες
αι τη σασθε <sup>χ_ε
χ_q</sup> ο φλη μα των λυ υ σιν η μιν
δω ρη σασθαι ^{χ_q}

^Δ
^κ₉ ^Κ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
^Κ
 με τα δι και ω μα τας ου ^κ₉

^χ_q **Θ**ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες ^{γ'}_η
 τε θλιμ με νην παν τες οι εν βι ω ^χ_q οι τον
 σταυ ρον ως ζυ γον α ρα με νοι και ε μοι
 α κολου θη σαν τες εν πιστει ^χ_q δευ τε α πο

λαυ ε τε α η τοιμασα η μιν βρα βει α ^χ_q

και στε φη τα ου ρα νι α ^χ_q

^Δ_χ^q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου ^κ_q

^Δ_χ^q Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με ^{γ'}_q

και ει κο νισ ου θει α τι μη σας ^κ_q πα ρα βα σει

εν το λης δε πα α λιν με ε πι στρε ε ψα σεις

γη ν εξ ης ε λη φ θην ^κ_q εις το καθ ο μοι οι

ω σιν ε πα να γα γε ^κ_q το αρ χαι ον κα αλ

λος α να μορ φω ω σα σ θαι ^κ_q

^Δ_χ^q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω ματασου

$\chi^{\Delta}_{\mathfrak{q}}$
 $\mathfrak{E}_{\text{ικων ειμι της αρρη του δοξης σου ει}}$

και στιγματα φερωπται σμα των ^κοι κτειρη

 σον το σον πλασμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον

ση ευσπλαχνι^κα^χ και την πο⁹ θει νην πατρι

 δα πα ρα σχου μοι ^{χ⁹} Πα ρα δει σου πα α λιν

ποιων πο λι ιτηην με

$\overset{\Delta}{\curvearrowright}$ $\overset{\text{K}}{\curvearrowright}$
 $\overset{x}{\text{q}} \text{€} \text{υ} \text{λο} \text{γη} \text{τος} \text{ει} \text{Κυ} \text{ρι} \text{ε} \text{δι} \text{δα} \text{ξον}$

μεταδι και ω ματασου

^χ₉ να παυ σον ο Θε ος τους δου λους σου

καὶ κατὰ τὰ ζῶντα αὐτοὺς ἐν Παράδεισῳ

ο που χοροί των Α γι ων Κυ ρι ε και οι
 δι και οι ε κλα αμ ψου σιν ως φω στη ρες
 *τους κε κοι μη με νον δου λους σου α να
 παυ σον πα ρο ρων αυ των παν τα τα εγ
 κλη ημαα τα
 Δο ξα Πατρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι
 Το τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος
 ευ σε βως υμνη σω μεν βο ων τες Α γιος ει
 ο Πα τη ρο α να ρχος ο συ να να ρχος Υι ος
 και Θε ι ον Πνευ μα φω τι σον η μας πι στει

^Δ — — — — — — — — — — ^Κ — — — — — — — — — — ^Δ
 σοι λα τρευ ον τας και του αι ω νι ι ου πυ
 — — — — — — — — — — ^Κ — — — — — — — — — —
 ρος ε ζα αρπα α σον

^κ
_χ _q **Κ** α ι ν υ υ ν κ α ι α ε ι ^{γ'} **ἡ** κ α ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς

αι ω νας των αι ω νων α μην

χ_q χ_q η Θ ϵ $\omicron$ ν σ α ρ κ ι τ ϵ

κου ου σα εις παν των σω τη ριαν δι ης γε

 νος των αν θρω πων ευ ρα τον την σω τη ρι ι

αν ^{γ'}η ^Δδι ^κρα ^χει ^ησον Θε

ο το κε Α γνη ευ λο γη με νη

$\overset{\text{K}}{\curvearrowright} \overset{\Delta}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright} \overset{\gamma}{\curvearrowright}$
 $\bar{A}\lambda \lambda\eta \lambda\omicron\upsilon \omicron\upsilon \iota \alpha A\lambda \lambda\eta \lambda\omicron\upsilon \iota \alpha$

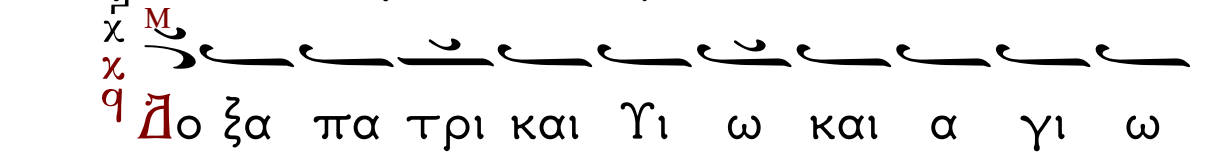
Αλλη λου ι α δο ο ζα σοι ο Θε ος χ_q (δίσ) χ_q

^κ_γ ^κ ^Δ
^κ_γ Ἀ λ λη λου ου ι α Ἀ λ λη λου ι α ^{γ'}
 Ἀ λ λη λου ι α ⁺ δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ο ο ο ος ^κ_γ

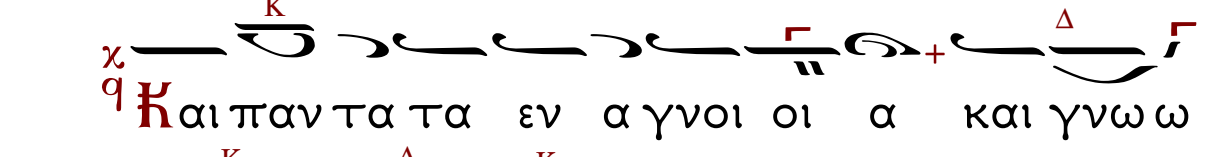
Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων,
 ὁ δὲ χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')
 Εἴτα ψάλλομεν τὸ Νεκρώσιμον
 Κάθισμα. Ὡχος ὁ αὐτός.

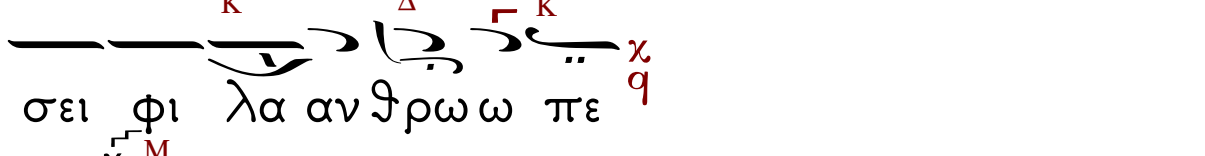
^κ_γ ^Μ ^κ
^κ_γ Ἀ να παυ σον Σω τηρ η μων με τα
 δι και αιων τους δου λους σου και του τους κα
 τα σκη νω σον εν ταις σκη ναις σου κα θως γε
 γρα πται ^κ_γ ^Μ ^κ
 πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ
 με λη μα τα αυ των ^{γ'} τα ε κου σι ακαι τα α
 κου σι α ^{γ'} και παν τα τα εν α γνοι οι α ⁺

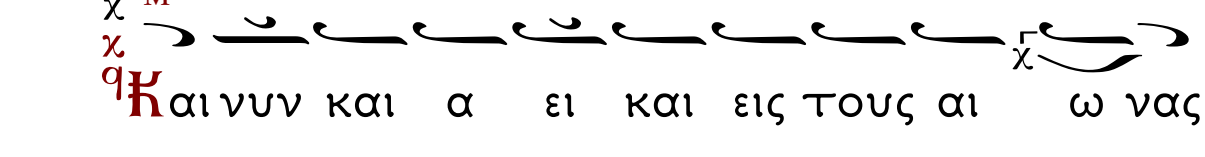

 και γνωσει φι λα ανθρωω πε

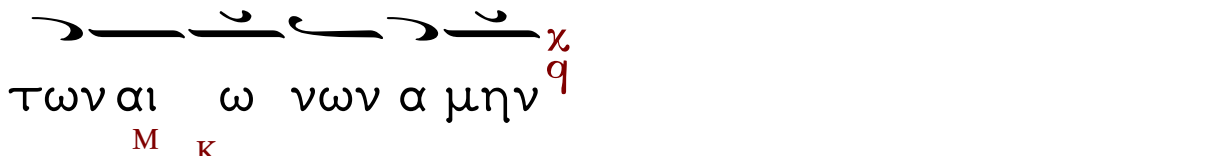

 Δοξα πατρι και Υι ω και α γι ω

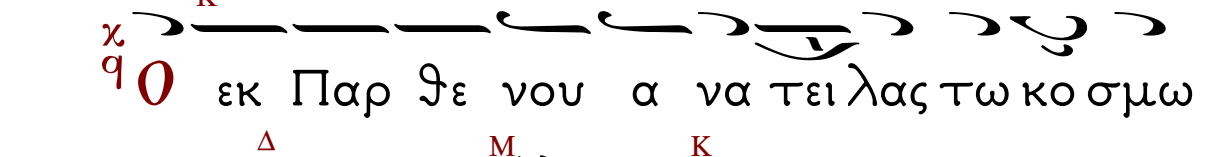

 πνευμα τι

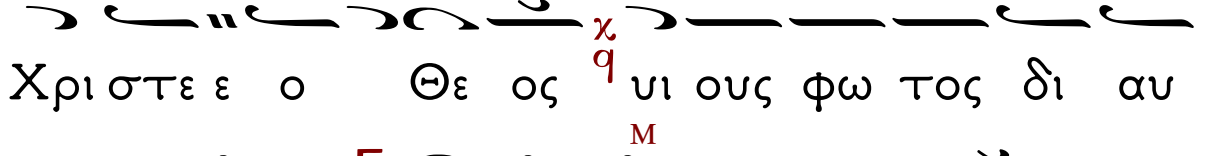

 Και παντα τα εν αγνοιοι α και γνωω

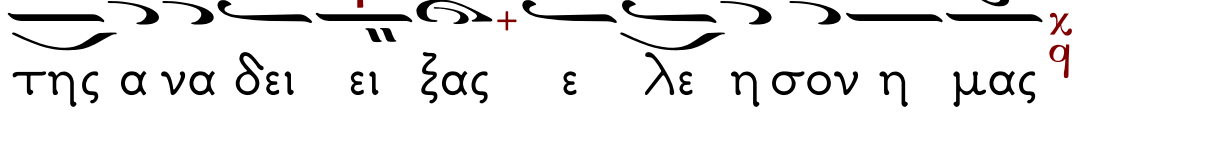

 σει φι λα ανθρωω πε

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

 Ο εκ Παρ θε νου α να τει λας τω κο σμω

 Χρι στε ε ο Θε ος υι ους φω τος δι αυ

 της α να δει ει ζας ε λε η σον η μας

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Ὡδὴ α' Ὑχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Ὑχος λ̣ π̣ Bou —

Ὡδὴ α'. Ὡς ἐν ἡ πει ρω πε ζευ σας ο
Ι σρα ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω
κτην Φα ρα ω κα θο ρων πον του με
νον Θε ω ε πι νι κι ονω δην ε βο
α α σω με εν (Δίς)

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ
κριτής καὶ Κύριος, οὐ̣περ πάντων τῶν ἐν γῇ, ἐν
χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς
ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Λί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν,
ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ
μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως
σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα...

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς,
πλαστουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς
Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς
ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγνή Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ
στερρὰ ὑπέρμαχε, ἱκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ
πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν
ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρηκτον.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἐστὶν ἀγίος ὡς συ Κυριε ο
Θεός μου ο υ ψώσας το κερας των πιστων
σου αγαθε και στερεωσας ημας εν τη
πετρα της ομολογιας σου (Δίς)

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σὲ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῇ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα...

Ἀπάσης γῆς ὁ ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ, ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐκ ἐστὶν ἄγιος ὡς

συ Κυ ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας
 το κε ρας των πι στων σου α γα θε και στε ρε
 ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο
 γι ας σου ου ου

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

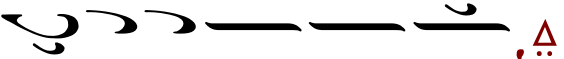
Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν
 πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας
 προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε,
 ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας,
 βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας,
 ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων σου πλήθη,
 ἀπάντων ἡ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς
 Θεὸς εὐδιάλλακτος, Δέσποτα Χριστὲ Βασιλεῦ,
 τῶν πταισμάτων ἄφεοιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν
 ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός. Χριστος μου δυ να μιν

 Θε ος και Κυ ρι ος η σε πτη Εκ κλη

 σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα ζου

 σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι

 ω ε ορ τα ζου σα (Δίς)

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ποιμαίνων Δέσποτα, ἐν τόπῳ χλόης Σωτήρ, καὶ μετάγων ἐφ' ὕδωρ πάντας πιστούς, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, μὴ ἀποπέμψης τῆς ἐκεῖ, εὐφροσύνης τοὺς οἰκέτας σου.

Στίχ. **Λ**ί ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀγγέλων τάγμασιν, αὐτὸς κατὰταξον, μοναστῶν σου χορείας ἱεραρχῶν, λειτουργῶν ἀπάντων σου· σοὶ γὰρ ἀνέθεντο ψυχάς, σὺν τοῖς σώμασι φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ...

Κὺ μόνος ἔγνωκας, ὡς πάντων Κύριος, τὰς θανάτου ἐφόδους, μέτρα ζωῆς καὶ τὸ πέρας πάντων βροτῶν· διὸ οἰκτείρησον καὶ νῦν, τοὺς σοὺς δούλους ὑπεράγαθε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἄγίων Ἄγιον, Θεὸν κυήσασα, Παναγία Παρθένε θείαις λιταῖς, τοῦτον νῦν δυσώπησον, σκηναῖς Ἀγίων ἐν τρυφῇ, κατατάξαι οὓς μετέστησεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἑὼ θει ὦ φθεγγεῖ σου α γὰ θε τας
των ορθριζοντων σοι ψυχας ποθωκα ταυγα
σον δε ομαι **Ἑ**σε ει δε ναι Λογε Θεου τον
ον τως Θεον **Ἀ**εκ ζοφου των πταισμα α
των α να καλουμενον **Ἑ** (Δίς)

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἰδοὺ Μαρτύρων θεῖοι χοροί, τάξεις

Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ τῶν Δικαίων συστήματα, Σῶτερ σε ὑμνοῦντες καθικετεύουσι, τοῦ σῶσαι οὓς περ κόσμου, πάντας προσείληφας.

Στίχ. **Λ**ί ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στερρᾶς σου σάλπιγγος τῇ φωνῇ, ὅταν ἐξανοίγωνται τάφοι νεκρῶν, καὶ γῇ τρέμει φρίττουσα, τότε σὺν προβάτοις ἐκ δεξιῶν σου Χριστέ, κατάταξον σοὺς δούλους, οὓς περ μετέστησας.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀνδρῶν τὰ στίφη σὺν γυναιξί, παίδων γηραιῶν ὁμοῦ, πενήτων δούλων πλουσίων τε, τῶν πιστῶς ἐντεῦθεν μετατεθέντων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον, καὶ σῶσον ὡς εὐδιάλλακτος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Σὲ πάντες Ἀχραντε βοηθόν, ζῶντες καὶ θανόντες εὐσεβῶς, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι κεκτήμεθα· ὅθεν τῆς ἐκεῖσε τυχεῖν ἀνέσεως αἰτούμεθα πρεσβείαις σου ταῖς πρὸς Κύριον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.
Του βι ου την θα λασσαν

υψου με νην καθορων ^{6.} των πειρασμων τω
 κλυδωνι ^{Δ.} τω ευδιω λινισου προσ
 δραμων ^{Δ.} βοω σοι αναγαγε ^{Δ.} εκ φθορας
 την ζωην μου πολεεεε ^{6.} (Δίς)

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἰλάσθητι Δέσποτα, παρακλήθητι Σωτήρ, καὶ δεῖξόν σου τὸ ἔλεος, δεῖξον σπλάγχνα, καὶ σῶσον ὡς ἀγαθός, τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, οὓς πρὸς σὲ μετηγάγου ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ναμάτων ἐν κλύσμασι, καὶ ἐν ῥείθροις ποταμῶν, καὶ τοὺς ἐξαίφνης θνήξαντας, τοὺς ἐν νάπαις, καὶ ὄρεσι, καὶ ὁπαῖς, τὸν βίον τελέσαντας, μὴ παρίδης, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ βλέπων ὡς Κύριος, ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐν

γῆ, τοὺς ἐν ἀδήλῳ θνήξαντας, τοὺς πολέμοις καὶ μάχαις καὶ ἐν πληγαῖς, δεινῶς τελευτήσαντας, πάντας οἵκτειρον Σῶτερ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁδὴ 5' Ὁ Εἰρμός.

6. Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με
 νην κα θο ρων **6.** των πει ρα σμων τω κλυ δω νι
Δ. τω ευ δι ω λι με νισου προσ δρα μων **Δ.**
 βο ω σοι α να γα γε **Δ.** εκ φθο ρας την ζω ην
 μου πο λυ ε λε ε ε ε **6.**

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σὲ Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι

Ψήφω Θεοῦ πρὸς θεῖον ἦρθη χωρίον,
Γῆς, Ἰσαάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.
Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἶλεν ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Νατάλιος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Βαρλαάμ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι νεομάρτυρες Ῥωμανὸς καὶ Μελέτιος, ξίφει τελειοῦνται.

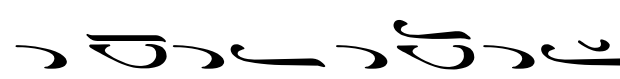
Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ
δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς
κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν
Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς
μόνος ἀθάνατος, Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός Ἄρο σο βο λον μεν
 την κα μι νον ειρ γα σα το Ἀγ γε λος τοις ο σι
 οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον
 προ στα γμα Θε ου τον τυ ραν νον ε πει
 σε βο αν ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των
 πα τε ε ρων ημων Δις

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ
 προσελάβου Κύριε.

Κὺν Ἀγγέλοις ἐπὶ θρόνου Σῶτερ δόξης σου
 ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι τὴν γῆν, ψυχὰς δούλων σου,
 τῆς σῆς πληῶσον θείας χαρμονῆς, τοῦ ψάλλειν
 ἀπαύστως καὶ βοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Εν σπαράγμασι θηρῶν Χριστὲ τοὺς
 θνήξαντας, καὶ οὓς ἰχθὺς ἐμέλισεν, οὓς

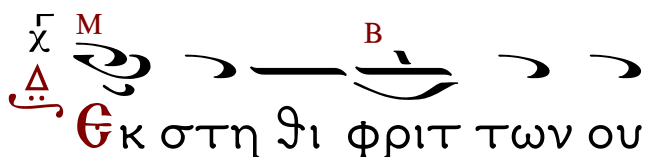
κατέχωσε συσσεισμός, καὶ βόθρος καὶ κρημνός,
τοὺς πάντας ἐλέησον Σωτήρ, καὶ τῆς ἐκεῖθεν
ἀπειλῆς, ῥῦσαι ὡς εὖσπλαγχνος

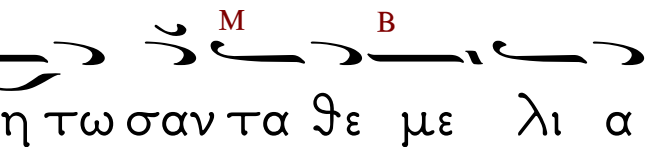
Δόξα...

Σίφη, μάχαιρα, καὶ πῦρ, δεινῶν ἐπίτασις,
καὶ λίθων ἢ κατάλυσις, οὓς ἠγάλωσε σὺν
λησταῖς, λιμός τε καὶ λοιμός, τῇ σῇ μετουσίᾳ
καὶ χαρᾷ, σῶσον ὑμνεῖν σε εὖσεβῶς, τὸν τῶν
Πατέρων Θεόν.

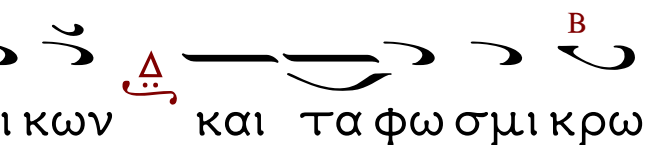
Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Μόνη πέφυκας ἄγνή τοῦ κόσμου γέφυρα,
μετάγουσα βροτοὺς πρὸς Θεόν, τοὺς τὸν βίον
οὖν, τῇ πρὸς σὲ ἐλπίδι καὶ στοργῇ, τελέσαντας,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, πάσης ἀνάγκης καὶ Φθορᾶς
σῶζε πρεσβεΐαις σου.

Ὁδὴ ἡ Ὁ Εἰρμός.

ρανε

της γης

+

ζε νο ο δο χει ται ^M ον παι δες ευ λο γει τε ^B
 ι ε ρει εις α νυ μνει τε ^M λα ος υ περ ^B
 υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω νας ^B (Δίς)

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Λπαντας Δέσποτα βροτούς, παντοίου
 τάγματος, οὓς μετέστησας Σωτήρ, πιστούς σου
 βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἐθνάρχας γῆς καὶ κριτάς,
 λαῶν τε καὶ φυλῶν τοὺς προστάτας, ἐλέησον
 οἰκτίρμον καὶ ἀνάπαυσον μόνος, ὅπως σε
 ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

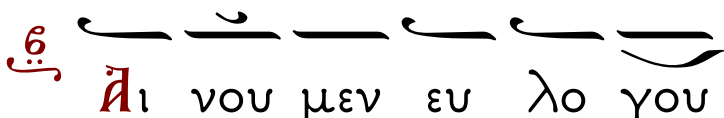
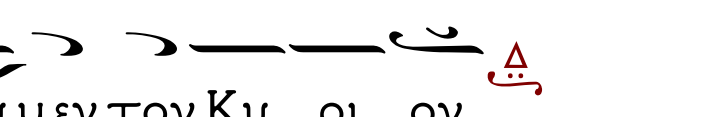
Ρῦσαι πυρὸς τοῦ φοβεροῦ, δούλους
 φιλάνθρωπε, Ἐκκλησίας σου σεπτῆς, καὶ σῶσον
 μοναστῶν συστήματα, ἱερωμένων πληθύν,
 χορείας λειτουργῶν σου ἐνθέων, καὶ πάντας τῆς
 ἐκεῖσε καταξίωσον δόξης, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Σῶσον ὦ Δέσποτα Χριστέ, σῶσον ἐλέησον, καὶ ἀνάπαυσον ψυχάς, λαούς σου τοὺς πιστῶς τελέσαντας, τρόμῳ παντὶ τὴν ζωὴν ἐν τόπῳ, καὶ ἐν χώρᾳ παντοίας, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης καὶ πικρίας βασάνων, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐλυσας μόνη τὴν ἄραν Παρθένε ἄχραντε, τὴν τῆς Εὐας ἀληθῶς, ζωὴν δὲ τοῖς ἐν γῇ ἐπήγασας· διὸ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τοὺς βίου τοῦ προσκαίρου λυθέντας, ζωῆς τῆς αἰωνίου, καταξίωσον πάντας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.
 Ἄι νου μεν ευ λο γου

 μεν και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

 Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ

 θη τω σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου

γαρ εν νεκροις λο γι ζεται ο εν υ ψιστοις

οικων και τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται

ον παι δε ς ευ λο γει τε ι ε ρει ει ς α νυ

μνει τε λα ο ς υ περ υ ψου ου τε ει ς παν

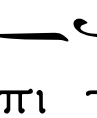
τας του ου ϑαι ω ω να α α ς

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

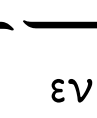
Τιμωτέρα πλαγίου β'

Ἦχος λ π Δι

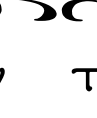

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

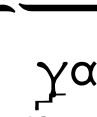

ον και η γαλ λι α σε το πνευμα μου

ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου

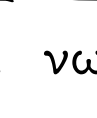
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε
 με χα λυ νο με εν
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

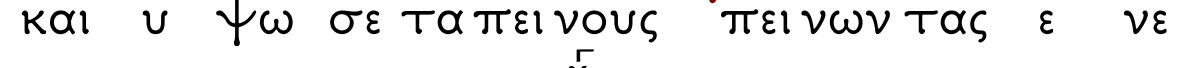
— — — — — ^Δ
 αυ τον ^B
^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ +
 — — — — — + — — — — — ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
 — — — — — ^Δ — — — — — ^Δ
 ρα φειμ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο
 — — — — — ⁶ — — — — — ^Δ
 γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε
 — — — — — ⁶
 με χα λυ νο με εν ⁶
⁶ ^χ — — — — — ⁶
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 — — — — — ^Δ — — — — — ^χ ^Δ
 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
 — — — — — ^Δ
 φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ^B
^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ +
 — — — — — + — — — — — ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

 ρα φειμ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο

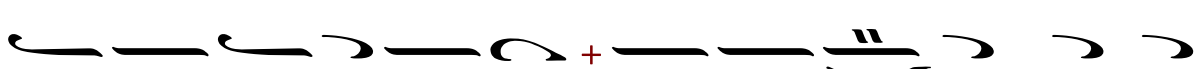
 γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

 με γα λυ νο με εν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

 και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε

 πλη σεν α γα θων   και πλου τουν τας ε ζα

 πε στει λε κε νους

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

 ρα φειμ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο

 γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν 6.
6. Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ους Δ. κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων Δ. τω
 Α βρα αμ Δ. και τω σπερ μα τι αυ του ε ως
 αι ω ω νος Δ.
B
Δ. Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φειμ Δ. την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν 6. την ο ον τως Θε ο το κον Σε
 με γα λυ νο με εν 6.

Εἴτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος
Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα

Ἀ πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μειν
προ ος α ξι αν ι λιγ γι α δενους και υ περ
κο σμι ος υ μνειν σε Θε ε ο το κε ο μως α
γα θη υ παρχου σα την πι ι στιν δε χου
και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον υ μων
συ γαρ Χρι στι α νω ω ω ν ει προ στα τισ
σε με γα λυ νο ο με εν

(Δίς)

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ
προσελάβου Κύριε.

Νῦν ἐλεῆμον στίφη, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων,
σὺν Χερουβίμ τε, θεῖα Σεραφίμ καθικετεύει,
Ἐξουσίαι, θρόνοι καὶ Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις τε
σὺν Ἀρχαγγέλοις, καὶ Κυριότητές σε αἰτοῦσι

κραταιέ, ὅπως ψυχὰς ἀπάσας οἰκτείρης, ἅς περ μετέστησας.

Στίχ. **Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἰδοὺ οἱ δῆμοι, σὲ τῶν Προφητῶν ἐξαιτοῦνται, τῶν Ἀποστόλων δέονται χοροί, σύν, Πατριάρχαις, στίφη τε Μαρτύρων, σύν Ὁσίων πλήθεσιν εὐπαρακλήτως, ἀναβοῶσι· Σῶσον φιλάνθρωπε ψυχὰς, πάντων τῶν ἐπὶ γῆς τεθνεώτων, εὐσεβῶν δούλων σου.

Δόξα...

Οἶδας τὰ πάντα βλέπεις, καθορᾷς καὶ γινώσκεις, βροτῶν τὰ πλήθη, καὶ τὸ τῆς ζωῆς ἐκάστου πέρας, πᾶσι δίδου τὴν τῶν ἐγκλημάτων λύτρωσιν, καὶ Παραδείσου τῆς καλλονῆς ἀξίωσον πάντας ὡς Θεός, μόνε, οὓς ἐξελέξω οἰκτίρμον, πιστοὺς οἰκέτας σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὑπεραγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου Παρθένε, σὺ πάντων σκέπη, ζώντων καὶ θανόντων χρηματίζεις, καὶ γαλήνη, δόξα καὶ τρυφή, καὶ ἄνεσις τῶν σὲ προστάτιν, καὶ βοηθόν, καὶ ῥύστην πλουτούντων ἀγαθή· ὅθεν αὐτοὺς διάσωσον, πάντας ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς 9' ὥδῃς τοῦ κανόνος

Ἄ πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μειν
προ ος α ξι αν ι λιγ γι α δενους και υ περ
κο σμι ος υ μνειν σε Θε ε ο το κε ο μως α
γα θη υ παρχου σα την πι ι στιν δε χου
και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον υ μων
συ γαρ Χρι στι α νω ω ω ν ει προ στα τισ
σε με γα λυ νο ο με εν

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε

ρα του Θε ου η μων ⁶ την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ⁶ την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον ^Δ σε με γα λυ υ νο
 χ ⁷ με ε εν ^Δ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ὕ Γα γ

(Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις)

Ἦ Μνη μην τε λουν τες πα αν τω ω ω ων ὦ

των κοι μη θεν των εν Χρι στω ἦ και τε

λευ ται ας η με ε ρα α α ας ὦ μνη μην ποι

η σω μεν πι στοι ἦ υ περ η μων τε ε

κα κει ει νων ὦ Χρι στον α ει δυ υ σω πουν

τες ἦ

Θεοτοκίον ἦ Ὁ γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω

ων ὦ των θλι βο με ε ε νων η η χα

ρα ἦ χρι στι α νων η προ στα α τι ι ι ις ὦ

Παρ θε νε Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ἦ

αν τι λα βου μου ου και ρυ υ σαι των αι
ω νι ωων βα σανων

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Πασαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι
νει ει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα
νων αι νει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι
πρεπει υ μνος τω Θεω

Αι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι
αυ του αι νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ
να μεις αυ του σοι πρεπει υ μνος τω Θεω

Σπικηρά Προσόμοια
(Ἡ ἀπεγνωσμένη)

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πληθους της με γαλω συ υ νησαι του

Φο βε ρον το τελος το του θανατου

και φρικτη ηκρισις η του Δεσποτου το

πυργαρτο ασβεστον ην τρεπισται αι εκει

σε σκωληξ α κοι μη τος κολαζων και βρυγ

μος των οδοντων σκοτος ε ζω τε ρον υ

παρχει και αι ω νι ι α δικη δι ο ο

ο κραζωμεν προς τον Σωτηρα ους ε ξε

λε ζω εκ των προσκαιρων αναπαυσον δι α

το με ε γα σου ε λε ο ος

Αι νει τε αυ τον εν η χωσαλπιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω

ω και αι αι κι θα α ρα

Παντες οι τω βι ι ω προστε τη κοτες

δευ τε εν τοις τα αφοις ε ξε στη κοτες εγ

κυ ψα τε ι δε τε του κοσμου τη η να πα την

που νυν του σω μα τος το καλ λος και η

δο ξα α του πλου του που δε η ε παρ σις

του βι ι ου ον τως μα ται αι α παν τα δι

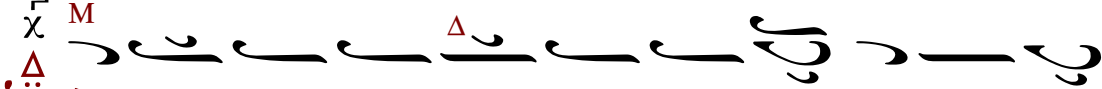
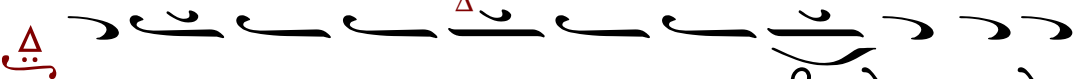
ο ο ο κρα ζω μεν προς τον Σω τη ρα ους

ε ξε λε ζω εκ των προ σκαι ρων α να παυ σον

δι α το με γα σου ε λε ο ος

^χ^Μ
^Δ ^Δ
 Ἀ νει τε αὐ τὸν ἐν τυ μπά νω καὶ χο
^χ
^Δ ^Δ
 ρω αὐ νει τε αὐ τὸν ἐν χορ δαί αις καὶ αι
^Γ
^Δ
 αιορ γα α νω

^Δ ^γ
^Δ ^γ
 Ν υν ἐ πι τὸν τα φον ο ἐ πι θρο νου
^γ
 νυν ο ἐν πορ φυ υ ρα φ θο ραν υ πε δυ ουκ ἐ
⁶
 τι ἐν θρο νω γαρ ἀλλ' ἐν μνη μα α τι κει ται
^Δ
 ι δε ἐ ζε λι πε το βα σι λει ει ον κρατος
⁶
 ι δε ως ο ναρ των αν θρω πων πα ρο δευ ει
⁶
 ει ο βι ος δι ο ο κρα ζω μεν προς τον Σω τη
^Δ ⁺
 ρα ους ἐ ζε λε ζω α να παυ σον δι α το
⁶ ^Δ
 με γα σου ἐ λε ο ος

^χ^Μ
^Δ
 Ἀ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα

 λα γ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον

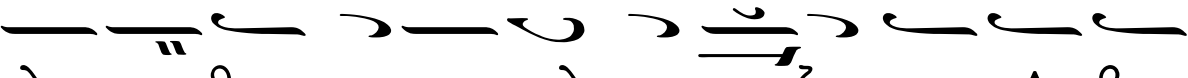
^Δ
 Π αν τας τους εν θε εν δε με τα τε θεν

 τας ε πι αι ω νι ι ου ζω ης ελ πι δι

 και βι ον αλ λα ζαν τας παν τοι ω Σω ω τερ

 τρο πω πα σαν κα τα στα σιν και γε νος και

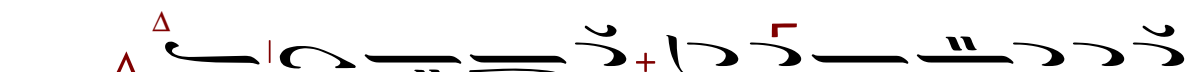
 η λι κι ι αν πα σαν αν δρας ο μου τε

 και γυ ναι κας και αρ τι το ο κα βρε φη ως φι

 λα αν θρω πος εν κολ ποις τα ζον του Α βρα

 αμ τε και εν το ποις α νε σε ως δι α

 το με ε γα σου ε λε ο ος

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος Δι.

 λε δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

 τι

 ως α αν θος μα ραι αι αι νε ται

 και ως ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε

 ται και δι α λυ ε ε ε ται πα ας α α

 αν θρω ω ω προς πα λιν δε η χου ου σης

 της σα α αλ πι γ γος νε κροι ως εν συσ σει

ει σμω παν τες α α α να στη η η η σο
ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν
Χρι στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε
Δε σπο ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ
η η μων εν ταις των Α γι ω ω ω ν σου
κα τα α τα α ζον σκη η ναις τα του των εγ
κλη μα τα πα ρι δω ω ω ν α γα α θε

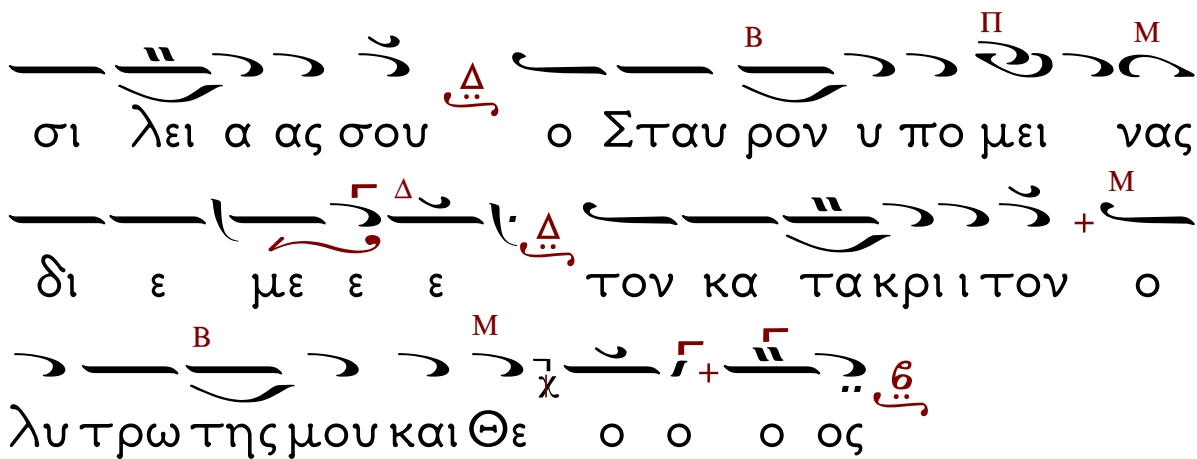
Καὶ νῦν... εἰς Εἰρημολογικόν μέλος

Ἰχθὺς τοῦ π. Βου π.χ

ναστῶναι ὡς νῶν ἀμην

μιουρ γη η η σας το παν ^Δ ο και τους Προ φη
 τας ε ζα πο στει λας η μιν ^Δ προ φη τευσαι
 σου την πα α αρουσι ι αν ^Δ και Α πο στο
 ολους κη ρυ ζαι σου τα με γα λει α ⁶ και οι
 μεν προ ε φη τευσαν την ε ελευσιν σου ^Δ οι
 δε τω Βα πτι σμα τι ε φω τι σα αν τα ε θνη ⁶
 Μαρ τυ ρες δε ε τυ χον δο ζη ης εκ του των ^Δ
 και πρε σβευ ου σιν ε κτε νως σοι τω ω Δε σπο ^B
 τη ⁶ συν τη τε κου σι σε Μη τρι ^Δ α να
 παυ σον ο Θε ος ψυ χας ας προ ο σε λα βου ^B
 και η μα α ας κα τα ξι ω σον της βα ^{Γ Δ}

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Coì Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Co**ν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα
 Ὕψχος πλ. β'.
 Ὅλην ἀποδέμενοι

Εχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς
 εὐσπλαγχνίαν καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς
 χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα,
 μεταβέβηκας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς
 τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα,
 κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς
 διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ
 αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι,
 κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
 προσελάβου Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως,
 καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου, πιστοῖς
 δέδωκας, θεϊκῇ Δέσποτα, εὐσπλαγχνία μόνε,
 πανοικτίρμον ἀναμάρτητε ἐν ᾗ δεόμεθα, τοὺς
 κεκοιμημένους κατὰταξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως,
 λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος, ἵνα διὰ
 πάντων ὑμνῇταί σου τὸ ἄνομα Χριστέ, καὶ
 σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιланθρωπίαν σου.

Στίχ. **Αἰ** ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς
 ἀύλισθήσονται.

Ζώντων κυριεύοντα, θαραύματα, ἐξουσία, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἱκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλόανθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῶζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Ἦχος λ π Πα. π $\text{ωε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι και}$
 $\gammaι ι ω \Delta \text{ και α γι ι ω Πνεευ μα α}$
 $\alpha \tau ι$

 Ἄλ γος τω Ἀ δαμ ε χρη μα τι ι σεν

 η του ξυ λου α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν

 Ε ε δεμ ο τε ο ο φις ι ον ε ε ε ζη

 ρε ευ ζα α α α το δι αυ του γαρ ει

σηλ θε εν ο θα α α α να α α α τος
 παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων τον α αν
 θρω ω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της
 κα θει ει ει λε το ον δρα α κο ο ο ον τα
 και α να παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η
 σα α α α το προς αυ τον ου ουν βο
 η η η η σω ω ω ω μεν φεισαι Σω τηρ
 και ου ους προ ο ο σε ε λα α α βου με
 τα των ε κλε κτω ων σου α να παυ σον
 ω ως φιλα α αν θρω ω ω ω προς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὡφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καὶ βροτοῖς ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει ἁγνή, αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι

ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἰχθον λ π δ ῖ — Γ α

χ ρ
δ 0 βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

τα οικο νο μων Δ ρ και το συμ φε ρον πα σιν απο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε Δ ρ α να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου δ εν

σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το Δ ρ τω

ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μω ω

ω ω ω ω ων δ

χ ρ
δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι δ

ⲭ̅ ⲓ
ⲓ ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱ

ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁ ⲙⲉⲛ ⲓ

ⲭ̅ ⲓ
ⲓ Ⲉ ⲕⲁⲓ ⲧⲉⲓ ϫⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲗⲓ ⲙⲉ ⲛⲁ ⲉ ϫⲟ ⲙⲉⲛ

ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲉ ⲥⲃⲩⲛ ⲉⲩ ⲡⲣⲟ ⲥⲃⲉ ⲕⲧⲟⲛ ⲓ ⲡⲣⲟⲥ ⲟⲛ ⲉ ⲧⲉ ⲕⲉⲥ

Ⲑⲉ ⲟⲛ ⲓ Ⲑⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲉ ⲁ ⲛⲩⲙ ⲑⲩⲩ ⲧⲉ ⲓ ⲧⲱⲛ ⲡⲓ

ⲥⲧⲱⲛ ⲉ ⲥⲱ ⲧⲉ ϣⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲓ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' αὐτὸς Νῆ

^N ^M
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε η σον α̣

^N ⁶
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ

^N ^Δ
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

^Δ ^Δ
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

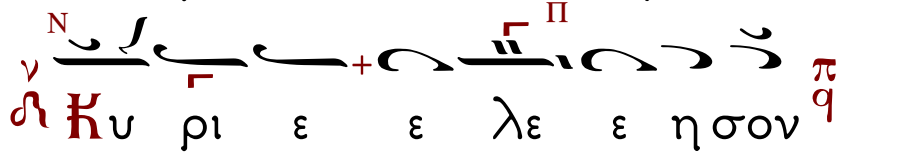
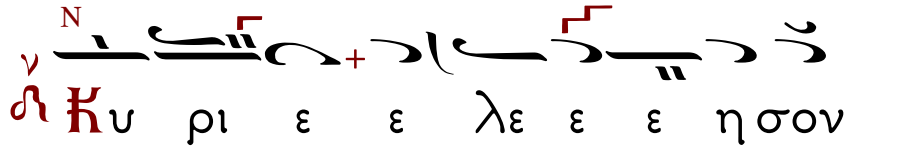
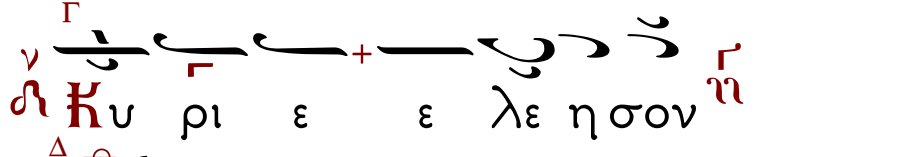
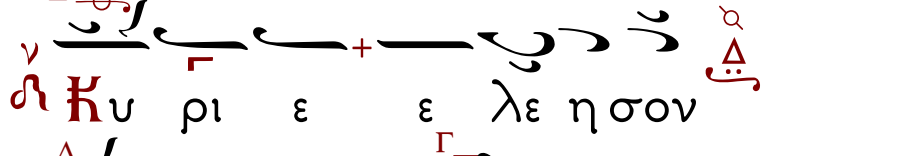
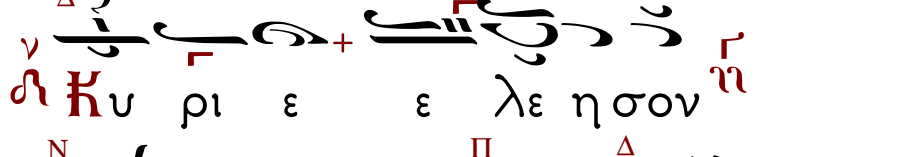
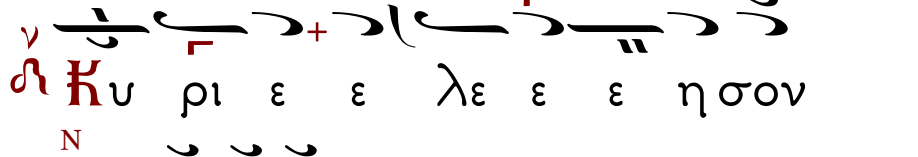
^Π ⁶
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ

^N ^M ^N ^Δ ^M
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

^N ^Δ
 α̣ Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

^N ^Δ
 α̣ Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

^Δ ^Δ
 α̣ Κυ ρι ε ε λε η η σον Δ α̣

Ἀντίφωνον α΄
 Ὕψος Δι

Ἄ μη ην

Στιχ. α΄ Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στιχ. β΄ Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

ΣΤΙΧ. Δ'

χ
Α

0

τι ευφρανas με Κυ ρι

ε εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

εργοις των χειρων σου αγαλλισο

μαι

χ
Α

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

ΣΤΙΧ. Δ'

χ
Α

0

τι ευθυς Κυ ρι ος ο

Θεος ημων και ουκ εστιν αδιки

α εν αυτω

χ
Α

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταις πρεσβειαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Ἄ μη ην

Στιχ. α'

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρε σβει αις των α γι ων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στιχ. β' ^χ Γ ^Δ
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

^Δ ^Β
 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στιχ. γ' ^χ ^Δ + ^Δ
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θ α λασσης θ αυ μα στος εν υ

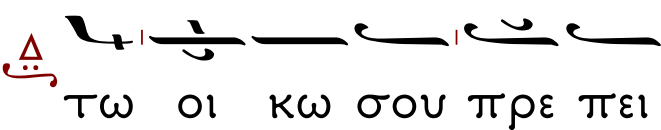
ψη λοις ο Κυ ρι ος

^Δ ^Β
 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

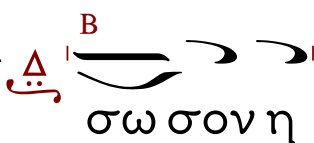
ΣΤΙΧ. Δ'

Τα μαρτυρία σου ἐπι

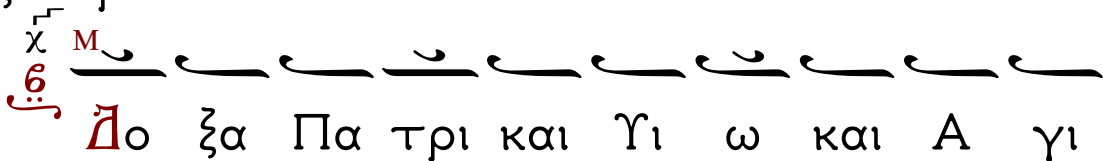
στω θῆσαν σφοδρά τω οἰκῶ σου πρεπεί

α γισμα Κυρι εἰς μακροτή

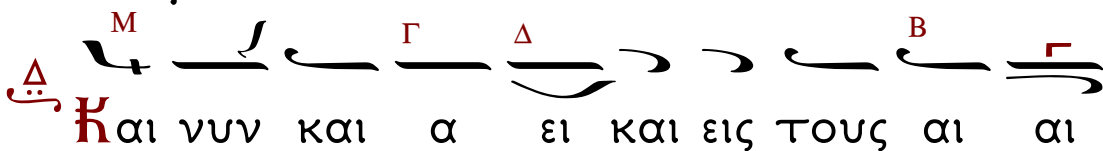
τα ἡμερῶν

 Πρεσβείαις τῶν ἀγγέλων σου σωσον ἡ

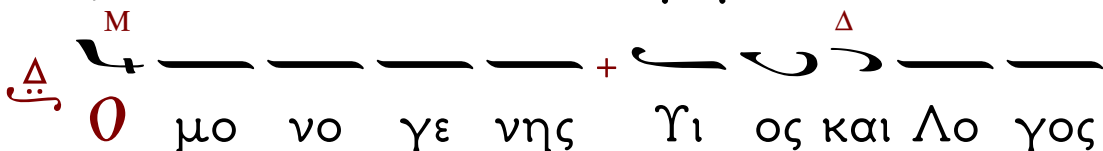
μας Κυρι ε

 Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγί

ῳ Πνεύματι

 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ

νας αἰῶνων Ἀμήν

 Ὁ μόνος γενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος

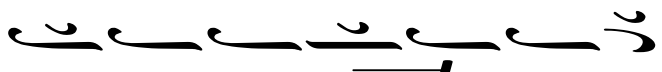
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σα ρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
 πα ρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω ς εν
 αν θρω πη σας ^Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων ^Δ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
 γι ω Πνευμα τι ^Δ σω σον η μα α ας

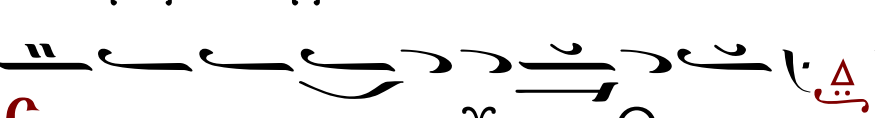
Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

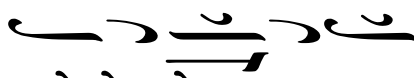
ΣΤΙΧ. Α' Γ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με

 θα τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε

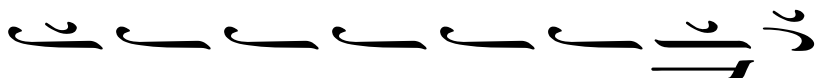
 ω τω Σω τη ρι ημων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

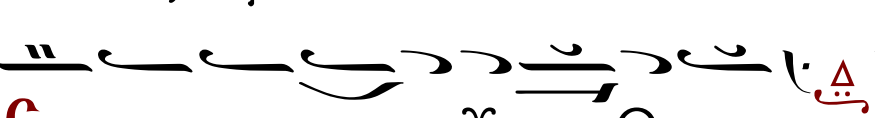
 εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

 αλ λη λου ι α

ΣΤΙΧ. Β' Γ
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

 του εν ε ξο μο λο γη σει και εν ψαλ

 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

ΣΤΙΧ. γ' Ὁ τι Θε οs με γας Κυ

ρι οs και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν

την γην

ᾤ ω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α Εἰσοδικό

Ἄ ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω

μεν Χρι στῳ ᾤ ω σον η μα αs Υι ε Θε ου

ο εν Α γι οis θ αυ μα στοs ψαλ λον τας

Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχον λϝ Γα

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν
 ται κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν απο
 νε μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι
 ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου εν
 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω
 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μω ω
 ω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ὅσακις τελεῖται μνημόσυνον, πρό του Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ παρόν

Ἦχος πλὴν — Γα

Μνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θως τω ων δου λω ων σου και ο σα εν βι ω

η μαρ τον συ υγ χω ρη η σον ου δεις γαρ

α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ υ να με ε

νος και τοις με τα στα σει δουναι την α

α να πα αυ σιν

Κοντάκιον τῶν Κεκοιμημένων.

Ἰχθὺς λαὶ Νη

^N
 γ **Μ**ε τα α α των Α γι ων α να
 α α παυ σον Χρι ι στε ε ε ε ⁶ λ τας ψυ υ
 χα ας των δου ου ου ου λω ω ω ων σου γ
 ε ε εν θα ουκ εστιι πο ο ο νος ⁶ λ ου λυ υ
 υ πη ου στε ε ε ναγ μο ο ος ^Δ αλ
 λα α α ζω η η η α α α α τε ε
 λε ε ε ε ευ τη η η η το ο ο ο
 ο ο ος γ

Ἦχος Δί . γ

 Ἀ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α α
 γι ος ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θ α α
 να α α α τος ε λε η σον η η μας

 Ἀ γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ
 ρος Α γι ι ος α θ α α να τος ε λε η
 σον η η μας (Δίς)

 Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Α γι ι ος α θ α α ν α τ ος ε λε η

σον η η μας

Δ υ ν α μ ις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος ι σ χ υ υ ρ ος Α γι ι ος α θ α α

ν α α α α τ ος ε λε η σ ο ν η μ α α

ας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον Ἦχος πλ. β΄

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ Δ' 13-17)

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

Ἀλληλούϊα ᾠχος πλ. β΄

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν. Τῷ Σαββάτῳ

Ἰχθὺς λαοῦ Πα

[illegible]

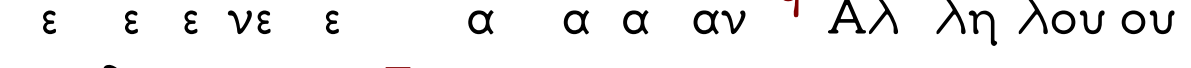

 ο ο ο συ το μνημο συ υ υ νο ο ο

 ο ο ον αυ τω ω ω ων εις γε ε ε νε

 ε εις γε νε α α α α α α α

 αν και αι αι αι αι αι αι αι αι αι γε

 ε ε ε νε ε α α α αν Αλ λη λου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α

Μετά τήν Θεία Κοινωνία

Ἦχον λδ̣ — Γα²

^Γχ̣ ρ̣ 0 βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν
 τα οϊ κο νο μων ^Δq και το συμ φε ρον πα σιν α πο
 νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^Δq α να παυ σον Κυ ρι
 ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου ρ̣ εν
 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το ^Δq τω
 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μω ω
 ω ω ω ω ων ρ̣

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος — Δι̣

^Γχ̣ ρ̣ ^Δα̣ μην α μην α μην ^Δα̣ εις α φε σιν
 α μαρ τι ων ^Δα̣ και εις ζω ην αι ω ω

νι ον

Πληρω θη τω το στομα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη

σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λουου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος ^Θ Δι

^M
^Δ Ἀ α μην ^Δ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

^B
ου ευ λο γη με νος α πο του νυν και ε

⁶ (Δίς)
ως του αι ω νος

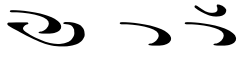
⁶
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

^{ζ'}
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

^Δ
αι ω ω ω νο ο ος

Μετά Πνευμάτων...

^Γχ^Β
⁶λ^λ Με τα πνευ μα α των δι και ων τε τε
 λει ω με νων ⁶λ^λ τας ψυ χας των δου λων σου
 Σω ω τε ρ α να παυ σον ⁶λ^λ φυλ λα α των αυ
 τας ^Δλ^λ εις την μα κα ρι αν ζω ην την πα ρα
 σοι φι λαν θρω πε ⁶λ^λ
⁶λ^λ ^Β ⁶λ^λ εις την κα τα παυ σιν σου Κυ ρι ε ο
 που παν τε σ οι Α γι οι σου α να παυ ον ται ⁶λ^λ
 α να παυ σον ^πλ^λ και τας ψυ χας των δου λων
 σου ^Δλ^λ ο τι μο νο σ υ πα ρ χεις α θα να τος ⁶λ^λ
⁶λ^λ ^Δλ^λ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

 ⁶
Πνευματι ^λ

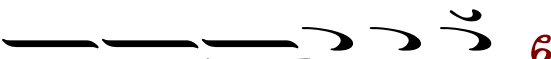
 ⁶
^λ **Κ**υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βα ρεις

 ⁶
α δην και τας ο δυ νας λυ σας των πε

 ⁶
πε δη με νων ^λ αυ τος και τας ψυ χας των

 ⁶
δου λων σου Σω ω τε ρα να παυ σον ^λ

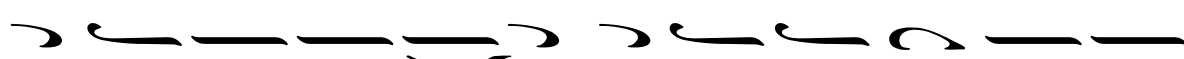
 ⁶
^λ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 ⁶
των αι ω νων α μην ^λ

 ⁶
^λ **Η** μο ο νη α γνη και α χραν τος Παρ

 ⁶
θι νος ^λ η Θε ον α φρα στως κυ η σα α σα

 ^π
⁹ πρε σβευ ε υ πε ερ του ε λε η θη ναι ^Δ

 ⁶
και συ γ χω ρη θη ναι τας ψυ χας των δου λων

σου ου ου ου

6
λ

Αἰωνία ἡ μνήμη...

Αἰ ω νι α η μνη η η μη αι
ω νι α η μνη η η μη αι ω νι α αυ
των η μνη η η μη Ὡχος γ'

Αἰ ω νι α η μνη η η μη αι ω νι
α η μνη η η μη αι ω νι α αυ των
ων η μνημη

Ὡχος λ π

Αἰ ω νι α η μνη η η μη αι
ω νι α η μνη η η μη αι ω νι α αυ

των ημνη η η μη

Ἦχος πλ. α' ἐναρμόνιος

Αἰ ω νι α ημνη η η μη αι ω
 νι α η μνη η η η η μη αι ω νι α η
 μνη η μη αυ των

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

476

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

αν α α α λ λ η λου ου λ λ λ λ λ λ α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

M α κα ρι ι οι ους ες Ημέτερον σύντομον
ἤχος π ε: Πα χ

ε λ ε ε ε ξ ω και προ ε λα α βου Κυ υ ρι

ι ι ε και το μη μο βυ υ νον α αυτων εις

γε νε α αν και αι γε νε ε α αν Α λ λ η λου ου ι

ι ι ι α οί στίχοι. π χ

Στίχ. α'. Ει πεν ο Κυ ρι ος ε γω ει μι η α

να στα εις και η ζω η ο πι στευ ων εις ε με καν

α πο θα νη ζη σε ται π

Στίχ. β'. και πας ο ζων και τιλ στευων εις ε με ου

μη α πο θα νη εις τον αι ω να π

Στίχ. γ'. Ε αν τε γαρ ζω μεν τω Κυ ρι ω ζω μεν

ε αν τε α πο θνη σκω μεν τω Κυ ρι ω α πο θνη σκω μεν

Στίχ. δ'. Ε αν τε γαρ ζω μεν ε αν τε α πο θνη σκω μεν

του Κυ ρι ου ε γμεν

π

Στίχ. ε'. Μα κα ρι οι οι νε κροι οι εν Κυ ρι ω α πο
θνη σκον τε σα π αρ τι ι να α να πα ν ω ν τ αι εκ των

κο πων αυ των τα δε ε ρ γα αυ των α κυ λου θελ

με τα αυ τών -

π

Στίχ. στ'. Μα κα ρι οι οι ποι ουν τες τας εν το λας αυ του
ι να ε γ τ αι η ε ξ ου βι α αυ των ε πι το ξυ λον της

ζω ης

π

Στίχ. ζ'. Και ε ξ α λει σι ψει απ αυ των ο θε ος παν
δα κρυ ον α πο των ο φθα λμων αυ των και ο θα να τος

ουκ ε γ τ αι ε τι

π

Στίχ. η'. Και οι δου λοι αυ του λα τρε εν σου σιν αυ τω

και ο ψον ται το προ σω πον αυ του δε και το ο ο νο μα

αυ του ε πι των με τω πων αυ των

π

Στίχ. θ'. Και νυ ξ ουκ ε γ τ αι ε τι ο τι Κυ ρι ος ο

478

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Θε ος φω τι ει αυτους και βα ει λε εν σου εις

τους αι ω νας των αι ω ω ω νων

Δο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

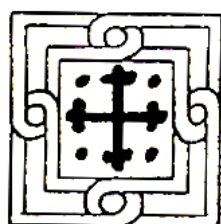
μην Μετα την θ. κοινωνίαν. Ήχος π̣ ει̣ Πα̣ - χ̣

Μνη σθη τι ε ευπλαγχνε και ημων κα θως ε μνη μο

νευθας του ληστου εν τη βα ει λει α των ου ρα χ νω

ω ω ω ω ω ν (*)

(*) Τοῦτο ὀρίζει τὸ τυπικὸν τοῦ πρωτοφάτου Κωνσταντίνου καὶ τὰ τυπικὰ τῶν ἱ. μονῶν Κωνσταντινου καὶ Διονυσίου. Τὸ ἐν χορῇ τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας χαρακτηρίζει αὐτὸ ἀπροσφυνές καὶ ὀρίζει ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀπολυτίκιον 'Ο βαθεῖ σοφίας. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔτι ἀπροσφυνέστερον καὶ δὲν δικαιολογεῖται ἢ διέως αὐτοῦ ἐνταῦθα, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ θεολογικῆς ἐκφράσεως. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν καταλληλότερον τὸ μνησθητι εὐπλαγχνε, ἔχ' ὅσον τὸ εἶδόμεν τὸ φῶς δὲν ψάλλεται πρὸ τῆς δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.